

Uppsala den 17 Mars 97

Mina älskade föräldrar!

Hjertligt tack
för pappas kärkomma
och efterlängttade bref, som
jag erhöi för en vecka
sedan, men hvilket jag ej
förrän nu kommit att
besvara. Richard har emeller-
tid skrifvit, så pappa och
mamma höit huru vi
må, och huru vi hafva

det. Jag har haft och har
fortfarande mycket att
göra, ifall jag skall hinna
hvad jag föresatt mig.
Detta är nog för närmsta
orsaken, hvareför jag så
länge dröjt att skriva.
Jag går på kollegium äfven
i Rättshistorie på samme
gång jag läser förvaltnings-
rätt. Dessutom vill man
nog också spela en stund
hvarje dag, när man håller
sig med instrument.

Hvad jag tänkt och
tänker mycket på pappas
sjukdom. Jag vill hoppas
och bedja till Gud, att
det måtte helt och hållet

gå öfver, så att vi när vi
komme hem till vägen, få
se vår far lika kraftig och
rask som fordom. Men var up-
sigtig och öfveranstäng sig ej,
pappa borde eller rättare sagt
miste nu ju vägen eller
sommaren snypa ner till
Stockholm för att höra,
hvad likarne säga. Jag
tror pappa har öfveranstängt
sig, jag har ju sist ännu
 varit ganska orolig, emedan
jag märkt, hvad alla måste
märka, nemligen att pap-
pa haft för mycket hvilande
ju sig.

Pappa frågade i sist be-
vet, som kom alldeles nytt

och för hvilket vi härmed
få tacka, hvilket ämne
Richard skall hafva sitt
under cum laude. Derom
skref jag nog i mitt förra
bref, fast pappa påstod
förglömt det. Det är natu-
rligtvis Mekanik. Har vi
gär mitt förra bref, så
kan pappa tilläta efter; jag
tallade der om en och hvarje
om hans examen. Han skrifver
nu sjelf och ondtalar en och
hvarje. I Mekanik får han
nu i examen den Docent
han tog lektioner för förra
terminen, och hvilken tyck-
te om hans kunskaper
i ämnet; jag slutar nu

mitt bref för denna gången
med de iimerligaste helningar
till eder alla! Måtte min
pappa vara riktigt frisk
och i öfvermått sig, jag
kan nog förstå att det är
mycket att göra och tänka
på för pappa, när det bliver
så stora skeppningar som i år.
Hur mycket kapen I sålt?
Hvertigare komme väl ej prisen
att stiga i människor mon.
Hvem vet för öfrigt, huru
förhållandena komme att
gestalta sig i förhåll af
Brita-prägan. Kanke bli
det krig, det är ej så godt
att veta. Huru gå utdrifning-
arne? Huru var bokslutet?
De hjertligaste helningar sändas
mina älskade föräldrar från deras
alltid tillgifne son
Simon